Epifanin i Warsawa 9.2.2019

av

Lars Larsen

Stockholm 2019

(epifani betyder plötslig gudomlig uppenbarelse)

(avskrift av en handskriven liten minibok)

Den 9.2.2019, tidigt på morgonen, hände det mig något så vackert, att jag började tro att den upplevelsen var tusenårsrikets påskmorgon (det ledde till stark psykos och vistelse på mentalsjukhus två gånger), och att jag hade dödat den jag trodde var antikrist, då, futuristen och transhumanisten Ray Kurzweil (jag vill inte kalla någon antikrist idag), med mina böner under en bönenatt på McDonald´s natten til den 9.2., då jag satt hela natten och skrev mina böner och bad Gud dräpa de värsta kriminella jag visste om, medan jag nämnde namnen på dem i bön till Gud. Efter att den första bönen var skriven, och jag satte punkt, upplevde jag i samma stund en chockvåg i andevärlden, och hörde ett brus på McDonald'sen, som om alla började prata högre. Jag hörde tonårstjejer ropa på toaletterna.Vad var detta? Kände alla chockvågen? Jag tolkade det senare, p.g.a. epifanin morgonen efter, som om mina böner hade blivit besvarade, men efter några månader fann jag att alla de inblandade levde. Var det en hallucination? Kanske jag tolkade allt fel, men att något remarkabelt hände ändå. Andevärlden och "Gud" finns ju. Nu skall jag räkna upp elva indicier, eller "vittnen" på att något, jag vet inte vad, hände den natten och morgonen:

1) Chockvågen jag kände i andevärlden när jag bad, och det åtföljande bruset och ropen från toaletterna. Även om det var en hallucination, kan det ha betytt något - stått i relation till något som hände i verkligheten. Men det kan också ha varit total psykos, dvs. enbart sjuklig hallucination utan mening.

2) Att jag fann en otroligt god apelsinläskedryck på gatan när jag gick ut från McDonald's på morgonen den 9.2.2019, ca. kl. 8-9. Att den var den godaste läskedryck jag druckit i mitt liv.

3) Att denna läskedryck var den första dryck jag hade funnit i Polen den vintern på gatan efter två månader i Polen (jag brukar dricka sånt jag hittar). Att jag skulle hitta den just då. Som om Gud hade ordnat en riktigt härlig gåva åt mig, den finaste utifrån de ringa omständigheter som var.

4) Extasen jag kände rätt efter att jag funnit läskedrycken, som var mitt livs ljuvligaste upplevelse (extasen alltså), bättre än mina bästa cannabisrus (som tidigare varit mitt livs bästa upplevelser), eftersom jag kände att jag stod i kontakt med verkligheten, att det var en verklig seger mitt inre firade, inget konstgjort rus. Friskheten, jag skulle snarare säga morgonfriskheten, källfriskheten, var outsäglig. Upplevelsen fick mig att minnas hur lätt det var att existera när jag var liten, ty jag kände en obeskrivlig lätthet att leva.

5) Extasen förstärktes av läskedryckens drickande, och av att en stor flock småfåglar kom till mig under extasen, de stannade två, tre meter över mig, och verkade dansa, jubla och kvittra som besatta, över mig! Jag kände det! Allt tydde på det! Jag har aldrig sett en sådan jubel hos småfågelflockar. Det var obeskrivligt. Det känns overkligt när jag tänker på det, sagolikt, sånt har aldrig hänt mig, eller jag har heller inte hört att andra skulle ha upplevt sånt. Att man får extas och sedan joinar en småfågelflock extasen.

6) Att jag spontant gratulerade mig själv till segern natten innan, det kom spontant då jag såg min avbild i ett fönster under extasen. Jag log ett sinnessjukt leende, ett sånt där vanvettigt grin, lyftande upp apelsinläskedrycken och skålande med mig själv, över segern, med den, som jag sedan drack, med stor jubel inombords över smaken. Drycken hade stått såpass länge att kolsyran var borta, och Gud måste ha vetat att jag gillar läsk bäst så (den får heller inte vara för kall, inga isbitar i, och denna dryck var inte för kall heller), och att apelsin är min främsta favoritfrukt.

7) Solen lyste vidunderligt på mig under extasen, efter att ha varit borta i långa tider, minns jag svagt (var det första soliga morgon på två månader?, undrar jag). Det var den vackraste och friskaste och mest romantiska morgonsol jag någonsin upplevt. Dens strålar förstärkte extasen, det var som om solen jublade med mig, ofattbart källfrisk.

8) Hunden jag mötte samma dag eller var det nästa dag, som i underbart solljus jublade över mig (så tolkade jag det), med en glädje jag aldrig har sett förr hos en hund, och jag har hälsat på tiotusentals hundar. Alltså, jag menar, hunden visste inte vilken hand den skulle slicka, på mig. Den var helt utom sig av jubel, och for från den enda handen på mig, till den andra handen. Solen sken mycket vackert då också.

Visste hunden om vad som hade hänt natten till den 9.2.2019? Jag tolkade det så. Djur kan veta mer än vi anar. "Gud" talar med djuren ock. Vad förstod t.ex. forna tiders brevduvor? Om jag skall tro tecknen, skedde det något natten till den 9.2.2019, något glädjefullt, mycket glädjefullt, som djuren i Warsawa och solen visste om.

9) Inte många dagar innan den 9.2.2019, hade jag fått mina romantiska känslor tillbaka, under en underlig upplevelse där himlen plötsligt fylldes av en tragisk känsla, på det där sättet som kunde hända i min barndom. Känslan var, upplevde jag då, besläktad med något jag känt innan jag förlorade mina romantiska känslor våren 2007, under mitt livs första verkliga depression, med självmordstankar och allt. Det var som om mitt romantiska känsloliv hade övervintrat, och tog vid där det slutat, då det gick i ide. Jag tolkade sedermera den 9.2.2019 som tusenårsrikets påskmorgon för naturen, då naturen som helhet fick sina romantiska känslor tillbaka, efter en tid i nödvändigt ide, p.g.a. allt för hemsk ondska och naturförstörelse i världen. Och jag tänkte att jag fick, genom Guds ledning och underbar timing, uppleva denna händelse, p.g.a. att jag blivit en levande del av naturen, som den "naturens messiasgestalt" jag försökte vara, särskilt då.

10) Det nästsista vittnet om att något speciellt hände, var att klimatet blivit så förstört att mänskligheten till sist kommit till insikt, i ett slags uppvaknande, mycket p.g.a. Greta Thunbergs profetiska verksamhet, om allvaret i klimatkrisen. Thunbergs verksamhet i det offentliga startade hösten 2018, och hon blev världskändis på kort tid, dvs. på en månad eller så. Blev hon världens mest kända svensk någonsin? Vem vet. Världens främste klimatsamvete och klimatsanningssägare blev hon i alla fall. Hon fick skolungdomar över hela världen att strejka för klimatet. Det verkade som om världen vaknade, och att ungdomen vaknade först. Det blev snart massiva demonstrationer med skolungdomar över hela världen. Jag märkte detta även i Fredrikstad i Norge, då jag var där i vår. Även denna lilla staden hade massiva demonstrationer våren 2019. Med skolungdom.

Något hade definitivt skett med Greta. Och Naturskyddsföreningen i Sverige skrev i november 2018 att nu hade det efterlängtade klimatuppvaknandet äntligen kommit.

Var det något av detta naturen jublade över på morgonen 9.2.2019, i det land, Polen, där COP24 hade hållits, den internationella, årliga stora klimatkonferansen, i Katowice, där även Greta hade talat, och det bara för ett par månader sedan (det hölls under första delen av december 2018)? Visste småfåglarna och hundarna om detta?

11) Civilisationens kollaps verkar ha tagit fart under året 2018, då börsen peakade och den globala ekonomiska supertillväxten stannade av, med början från årets början. 9.2.2019 hade kollapsen redan kommit långt, och åtföljande vår började en serie "domedagskatastrofer" bombardera civilisationen, dvs. rekordstora katastrofer på löpande band, som till slut fick hyllor i otaliga butiker i USA att gapa tomma. Aldrig har jag hört om så många katastrofer på samma gång, under samma tid. Och allt började på våren 2019 (jag har förvisso följt katastrofnyheter förr!). Var detta på något sätt kopplat till vad som hände morgonen 9.2.2019? Att det var ett litet tecken på att "Guds" tålamod med mörkets rike, civilisationen, var slut, och att naturen började resa sig mot den, i den slutliga slutstriden? Jublade småfåglarna och jag över att civilisationens tid, eller nådatid, var förbi? Att naturen äntligen skulle få kasta av sig sin plågoande? Var det detta chockvågen på McDonald's var ett tecken på, att antikrists, dvs. teknologins tid, var förbi, och att nu började domens tid, då ingen kunde gömma sig för och förneka domaren, Naturen, som nu krävde sin räkenskapsdag? Och att den närmast bibliska översvämningen i USA våren 2019 var det största och tydligaste tecknet på att en ny tid hade börjat, då Naturen, inte människan, hade herradömet? Det kan kanske vara så. På min blogg "Mot en ny romantik" hävdade jag på våren 2019 att tusenårsriket börjar när civilisationen kollapsar, och flera kollapsteoretiker hävdar också att civilisationens kollaps är en befrielse. Folk som ekoförfattaren David Jonstad och hållbarhetsaktivisten Paul Chefurka, språnglärda herrar.

Firade småfåglarna i Warsawa 9.2.2019 denna befrielse? Det är möjligt. Kanske. Datumet för starten av civilisationens kollaps är svårt att sätta, eftersom kollapsen börjar i imperiets periferier, och äter sig sakta in mot imperiets centrum. Men 9.2.2019 hade kollapsen definitivt brutit ut i ett land som Venezuela. För länge sedan.

Så, man skulle kunna vara öppen för att 9.2.2019 var, inte tusenårsrikets påskmorgon, då jag inte tror mig vara någon messias likt Jesus, eller någon "domedagsjesus", som jag trodde i Warsawa, men ett firande i naturen och bland fåglarna och hundarna i Warsawa åtminstone, att civilisationens tid är över, och att Herren Naturen (kan också kallas "Gud") återtagit makten, som den har haft hela tiden bakom kulisserna, men det har bara inte synts. Nu blir det tydligt, och efter 9.2.2019 har naturen sakta blivit vild i sitt uppror mot civilisationen.

Jag var i en underbar Guds ledning, i en slags timing, synkroniserad med händelserna i naturen, och fick fira domedagens början med naturen och djuren i Warsawa. En bekräftelse från himlen på att jag, inte är Messias, eller domedagsjesus, men en naturens och djurens son, Skogsmannen Snigelson, för allt jag är värd.

I mitt liv skall jag dock fira 9.2.2019 som tusenårsrikets påskmorgon i Mitt Liv, inte nåt som gäller för alla. Ja, som mitt livs Uppståndelse, som markerar punkten då jag definitivt fick Livet tillbaka i min själ efter 12 års Golgatavandring (inte konstigt att man kan få psykos av något så stort). Det blir en helig dag för mig, som jag kommer att fira på något sätt, varje år. Kanske några andra väsen firar den dagen också? Vem vet. Då firar jag med dem, och förutom det som hände i mitt liv, skall jag fira dagen som den av mig otroligt efterlängtade starten på Babylons fall. Himlen skall enligt Uppenbarelseboken (Upp. 18:20 och 19:1-2) jubla på den dagen, och ja, mina änglar, djuren, jublade 9.2.2019. Folk vet kanske att hundarna och stadsduvorna är de änglar, ja missionärer för naturen, som jag respekterar högst, och som jag också pratar mest med på gatan. Kanske kan småfåglarna räknas in där också, jag pratar också med dem en del.

Halleluja! Aldrig mer skall civilisationen få expandera hejvilt, tiden för dess kollaps har kommit, då den skall få betala för allt heligt blod bland människor och djur, som den spillt.

HALLELUJA! Aldrig mer!